

1. at de *straks slippe for en Femtedel* af Tienden,
2. at de ved at betale $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig af en Afløsningssum lig $\frac{4}{5}$ af Tienden eller med andre Ord **ni Tiendedele** af Tienden ere *fuldstændig færdige med al Tiendeydelse eller Vederlag derfor om $55\frac{1}{2}$ Aar.*

Efter disse 4 Medlemmers Forslag gøres der kun Krav paa Imødekommen fra Tiendeejere og Tiendeydere, saaledes at hine faa 2 Gange Tienden *mindre* end foreslaaet og disse betale 2 Gange Tienden *mere* end foreslaaet. Af de 7 Gange Tienden, som udgør Forskellen mellem 25 og 18, vil der altsaa blive 3 Gange Tienden tilbage. *Dette Beløb skulde saaledes blive Statskassens Bidrag.* Men heri afgaar Skattens kapitaliserede Værdi. Da 3 Gange Tienden udgør ca. 16 Mill. Kr., og Skattens Kapitalværdi er ca. $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., bliver der *kontant at udrede af Statskassen ca. $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr.*

Efter hvad der foran er oplyst om Fordelen ved Optagelse af et Stats-Tiendelaan, vil denne Sum omtrent indvindes herved.

Staten kan altsaa ved Hjælp af de halvaarlige Ydelser af den Tiendeyderne paahvilende Del af Afløsningssummen, naar deres Andel sættes til 20, forrente og tilbagebetale et Laan, der er stort nok til at betale Tiendeejerne 23 Gange Tienden ÷ Skattens Kapitalværdi.

Følgelig kan Tiendeafløsning til 23 — naar Tiendeyderne betale 20. — ske uden nævneværdig Udgift for Statskassen. Hertil kommer endelig, at hele den ret betydelige Udgift til *Tiendeafløsningsbanken spares.*

Det skal herved endnu tilføjes, at de *Embedsmænd*, der ere benificerede med Tiender, selvfølgelig ere anderledes stillede ved Afløsning, end *Ejerne* af Tiender. Billighed tilsiger derfor, at der ydes *Sognepræster* et Tilskud til det Tab i Indtægter, de ville lide ved det her nævnte Forslag.

Herom stiller det sidstnævnte Mindretal Ændringsforslag under Nr. 42.

Til Forskel fra den ovenfor omtalte Ordning med Statslaans Optagelse straks ved Lovens Ikrafttræden til Udbetaling af Tiendeafløsningssummerne foreslaar Landbrugsministeren i Ændringsforslag Nr. 16, der er tiltraadt af Udvalgets øvrige Medlemmer, at *bemyndige Finansministeren* til, naar han finder Pengeforholdene egnede dertil, at optage Statslaan. Dette Forslag maa Mindretallet under Nr. 1 *fraraade.* Det har altid været Lovgivningsmagten forbeholdt at bestemme Tidspunktet for Optagelse af Statslaan og at afgøre, hvorvidt de Vilkaar, paa hvilke et saadant tilbydes, kunne modtages. Til at fravige denne Praksis findes der ikke at være Anledning. I Realiteten er dette Forslag ogsaa mindre tilfredsstillende. Medens Tidspunktet *nu* er gunstigt for Optagelse af Laan, kan ingen vide, hvorledes Forholdene ville stille sig ad Aare. Dersom man venter, kan Tiendebanken, der er en ganske unyttig Indretning, være traadt i Kraft forinden Laanets Optagelse, hvorved Tiendeafløsningen yderligere paafører Staten Udgifter. Det er uheldigt at faa en saa betydelig Sum som ca. 120 Mill. Kr. ind i Landet paa een Gang. Ejerne af Tiendeafløsningssummerne ville under denne Forudsætning have Vanskelighed ved at anbringe dem til 4 pCt. Rente, og naar først Tiendebanken har udstedt Obligationer til Tiendeejerne, ville disse paa Grund af den stadig truende Konvertering skynde sig med at afsætte dem, hvorved der paa forskellig Maade kan opstaa Ulemper dels for Statens Kredit, saafremt disse 4 pCt.s Obligationer afsættes i Udlandet, jfr. ovenfor, dels for det indenlandske Pengemarked, dersom der paa een Gang kastes store Beløb af 4 pCt.s Tiende-Obligationer paa Markedet.

Som ovenfor bemærket medfører Lovforslaget, at Afløsningen skal ske efterhaanden som Tiendekommissionens Forretninger blive færdige. Da dette kan være i flere Aar, ville de Afløsningskredse, som ved Lodtrækning (§ 6) komme først, faa en Fordel i Sammenligning med de andre. Paa denne Ulighed kan der raades Bod